

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 12 de maig de 2016. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 27. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Es reprén la sessió. (*El president colpeja amb la maceta*)

Compareixença del president del Consell, senyor Ximo Puig i Ferrer, per a respondre les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 24.440, 24.448, 24.446 i 24.449)

El senyor president:

Senyories, continuem amb el punt 10 de l'ordre del dia, que és la compareixença del president del Consell per a respondre a les preguntes d'interés general per a la Comunitat Valenciana.

Donarem la paraula a la síndica del Grup Popular, senyora Isabel Bonig, perquè formule la pregunta de control.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente, doy por reproducida la pregunta.

Muchas gracias.

El senyor president:

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, president.

Moltes gràcies, senyora Bonig.

Es referix vosté al clamor social. El clamor social que hi havia intents, potent, unànim era contra la política del Partit Popular d'estos darrers vint anys. (*Aplaudiments*) Ahí sí que hi havia un clamor, un clamor que té un resultat. Saben quin és el resultat i com se diu el resultat del clamor? 37% de fracàs escolar. Amb això, és prou. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Buenos días, señor presidente.

Señora vicepresidenta.

Miembros del Consell.

Dar la bienvenida a los directores de las concertadas, de las escuelas concertadas que se han visto suprimidas sus aulas y también a las patronales de la concertada.

Mire, señor presidente, «no serà fàcil ni senzill fer-ho ràpid, però des del primer dia es notarà. Com a president comptaré amb la capacitat de la iniciativa de la societat valenciana, tinguen les idees que tinguen».

Esto lo dijo usted en su discurso aquí, en las Cortes, de toma de posesión. Grandes palabras que en diez meses han desaparecido. Solo he cogido los titulares de prensa, la prensa desde enero de 2016, y tiene usted el grueso récord de que uno de cada tres días hubiese un titular negativo sobre educación. Son más de cuarenta titulares que no me da tiempo, pero sí a algunos, algunos. Y todos los periódicos de las tres provincias: «Educación entierra el modelo de los colegios superplurilingües»; «La jornada de la concertada por la libertad de elegir centro congrega a más de veinticinco mil personas»; «Los padres exigen saber el mapa de aulas antes de la matriculación»; «Los alumnos del último bachillerato de excelencia piden al Consell su continuación»; «Educación aboga por suprimir los centros especiales CAES»; «Las grandes ciudades siguen sin pagar Xarxa Llibres rumbo al fin de curso»; «El conseller de educación no reeditará el plan de ayudas de los libros el próximo curso»; «Los retrasos en la tramitación del carnet de familias numerosas dejan sin ayudas a los afectados»; «Educación, el primer recorte a la concertada»; «Los centros escolares concertados pierden las primeras once aulas y los públicos ganan cuatrocientas quince»; «Los centros critican que el nuevo proceso de escolarización cuadriplicará el papeleo»; «El consell jurídic fuerza a educación a rectificar el decreto de admisión»; «La concertada denuncia despidos de sus profesores por la supresión de aulas»; «Marzá tumba la consulta para que los padres opinen sobre la lengua de estudio de sus hijos»; las guarderías, educación infantil. Y así una infinidad de titulares.

Mire usted, en todos estos titulares no hay ninguno que diga que el Partido Popular denuncia o el Partido Popular acusa. Són, com diuen vostés, *la veu d'un poble*. Recogen el malestar y la preocupación de los padres y de los directores.

Mire usted, ya le dije que esta legislatura iba a ser ideológica, absolutamente ideológica, porque como los conozco bien sabía que iban a utilizarlo.

Y miren, el dogma socialista en particular y de la izquierda en general, más arraigado y más perjudicial, es aquel que

concibe la educación como un instrumento para lograr, no la igualdad de oportunidades, sino la igualdad de resultado. Pretenden degradar la educación porque radica en los principios fundamentales de la educación de calidad, que es la libertad de la educación y de enseñanza, el estudio, el esfuerzo, el mérito, la persecución de la excelencia y la autoridad del profesorado. Todo con un objetivo final y latente, que es lograr una sociedad igualitaria, igualitarista.

Y con ello lo único que hacen, como han hecho derogando el distrito único, que ustedes sabían que beneficiaba a las familias más humildes, es que niegan a las familias y a los alumnos menos favorecidos la posibilidad de abrirse camino en una sociedad competitiva, a base de esfuerzo y de calidad en la educación. Porque el único camino, señor Puig, por mucho que le digan, señor presidente, para conseguir una educación de calidad, es la libertad. La clave de la calidad en la enseñanza y de la participación activa de los padres y de los docentes está en la libertad de elección de colegios y de itinerarios formativos.

Porque, mire usted, por mucho que en el acuerdo del *Titanic* y ese acuerdo nuevo de L'Entesa, que no se sabe muy bien de donde sale y a donde va, quiera ni el estado ni la administración son sujetos morales.

Ustedes, señor Marzà, señora vicepresidenta, señor presidente, no pueden imponer ideología a base de decretos, (*aplaudiments*) no pueden. ¿Por eso qué modelo es mejor? ¿El modelo que deja a los padres la libertad de elegir libremente el centro y el colegio en el que quieren educar a sus hijos? ¿O aquel que se deja la elección de centro en manos de la burocracia, en el mejor de los casos, y cuando no de la (*ininteligible*) ... y del sectarismo?

Ustedes quieren convertir la concertada en un problema para el sistema educativo, cuando saben que es una parte de su solución.

Ustedes dicen una cosa, pero llevan a sus hijos a la concertada y a colegios públicos, y condenan a los hijos de los obreros (*aplaudiments*) a no tener igualdad de oportunidades.

La Constitución reconoce el derecho a la educación y a la libertad de enseñanza. ¿Pero sabe usted que es lo nuclear? Y lo dice y le recomiendo *En defensa de la libertad de enseñanza*. ¿Sabe que es lo fundamental? Por esto es ideológico estas medidas y su política educativa.

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Es la existencia de un ideario. El ideario es el elemento nuclear, como se dice, unificador y esencial del concepto de libertad de enseñanza. Y atacan a la concertada, especialmente a la concertada católica porque tiene ideario. (*Aplaudiments*)

Señor presidente,...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...cuando usted entienda, cuando usted entienda que está aquí para servir a los valencianos y no para asegurar sillones...

El senyor president:

Senyoria, finalitze l'exposició.

La senyora Bonig Trigueros:

...cuando usted entienda que la postura del Partido Socialista es ocupar ese centro izquierdo que sus compañeros de gobierno quieren arrebatarle, (*protestes*) sepa que contará...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente, con la venia.

El senyor president:

Ha esgotat vosté el seu temps per a formular la pregunta.

La senyora Bonig Trigueros:

Yo me retiraré, señor presidente, pero, con la venia, exijo que el señor Delgado retire sus palabras de «fuera», porque esta síndica estaba en el uso legítimo de su palabra. Y son muchas las reiteradas, las manifestaciones de desprecio del señor Delgado a esta síndica portavoz.

El senyor president:

Senyor Delgado, per al·lusions.

La senyora Bonig Trigueros:

«Fuera», «fuera».

quin és l'atac. L'atac a la pública és quan vostés tancaven 616 escoles! (Aplaudiments) Això sí que...! 616 aules. Això sí que és un atac a la pública! (Aplaudiments)

El senyor González Delgado:

La señora síndica...

Mire, ara la concertada a més a més forma part del que és la prestació pública al servei de l'educació, i per tant aixina ho entenem. I nosaltres el que hem fet és complir la llei de concerts. Perquè vostés parlen moltes vegades de legalitat, però quan no interessa la llei no es compleix. Nosaltres hem fet compliment de la llei del 1986, que és la llei que regula els concerts.

El senyor president:

Un segon.

Senyor Delgado.

I ho hem fet tot a través de l'equitat. Equitat en els llibres de text gratuïts per a tots els xiquets i les xiquetes, cursen on cursen. Arranjament escolar pels mateixos criteris. Han baixat les ràtios, tant en la concertada com en la pública directa.

Per tant, és veritat que en estos moments l'únic que ha passat és que en tot un arranjament que significarà que menys xiquets, que menys alumnes tindran unes ràtios molt més favorables, el que s'està en tot açò és intentant aconseguir alçar eixa hipoteca que significa el fracàs escolar.

I ací se fa, simplement, una garantia a les famílies per tal de garantir la seua llibertat, la seua llibertat. I la seua llibertat és que finalment tots els xiquets tinguen les mateixes oportunitats.

Mire, el que ha passat en estos temps ha sigut que vostés tancaren en l'any dotze 612 aules. El que ha passat en tot este temps és que vostés van situar el professorat, 4.000 professors menys en els últims quatre anys. El que ha passat és que vostés van tancar els menjadors en l'estiu i nosaltres els hem obert. (Aplaudiments) El que ha passat, el que ha passat és que tenien vostés una absurdament normativa dels tres quilòmetres i s'ha canviat. El que ha passat és que per primera vegada, este curs ja, els xiquets i les xiquetes valencianes tindran els llibres gratuïts, i això significarà que hi haurà més igualtat d'oportunitats. I ha passat que ara, quan se produïx l'arranjament i els pares elegixen col·legi, saben que serà puntuat en tots els col·legis en els que cùpigen i en els següents, perquè fins ara el que se produïa és que el que no tenia la primera elecció acabava a la darrera. I tot això va beneficiant el gran objectiu. I el gran objectiu, senyores i senyors, no és altre que l'educació siga una educació de màxima qualitat. I per això amb els pocs recursos que tenim els anem a posar en allò que és fonamental, que és l'educació.

Mire, en els pròxims dies el govern de La Generalitat a més a més aprovarà un decret en què reduirà el màxim d'alumnes per aula en totes les etapes educatives, per poder atendre millor els xiquets i les xiquetes. (Aplaudiments)

I en esta legislatura també el conseller i jo vam presentar el pla d'infraestructures. Perquè efectivament només amb els sobrecostos de CIEGSA, els mil milions de sobrecostos de CIEGSA, haguérem complit dos vegades el que falta per acabar AMB els barracons, que és un objectiu irrenunciable per a nosaltres. (Aplaudiments)

Per tant, mire, vostés han aconseguit una cosa, han aconseguit en estos anys que hi haja més diferència entre la Comunitat Valenciana i Astúries en fracàs escolar, que entre la mitjana espanyola i Finlàndia, que és el país més avançat d'Europa.

El senyor González Delgado:

La señora síndica actuaba fuera de tiempo. Y el «fuera» se refiere a eso. Son los gestos de la señora síndica lo que a veces yo..., por lo que a veces me veo afectado. En todo caso, pido disculpas si le ha molestado. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Gràcies, senyor president.

Senyora síndica del Partit Popular.

Si jo ara vinguera ací amb els titulars dels darrers, no tres mesos, de les darreres tres setmanes, relacionats en el que ha situat la Comunitat Valenciana en el paradigma de la corrupció, li assegure que no pararia. (Aplaudiments) No pararia!

Per tant, anem a intentar, anem a intentar mesurar un debat que és un debat important. Perquè l'educació és molt important. L'educació és la palanca del futur, de la creativitat, de la consciència, dels valors. I, per tant, per a nosaltres l'educació és l'element clau i fonamental.

I quan vosté parla d'ideologia, clar que hi ha ideologia! La ideologia de la igualtat, clar que sí. Perquè nosaltres el que volem és que tots els xiquets i les xiquetes valencianes tinguen igualtat d'oportunitats i que no hi hagen alguns que decidisquen pels altres. Per tant, nosaltres el que volem és que decidisquen les famílies, no empreses, les famílies, les famílies. (Aplaudiments)

I mire, no hi ha cap atac a l'escola concertada, no hi ha cap atac! Escolte, si al final en tot l'arranjament són tres les aules que finalment no tindran suficients alumnes, ja me dirà vosté

Per tant, eixe és el resultat d'una política. Com a mínim, esperen uns anys per tal de poder avaluar el que ha estat la nostra política, des de la llibertat, des de la igualtat i des de la defensa sempre de l'interés general i no de les empreses, de l'interés general. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, president del Consell.

La senyora Gascó Verdier:

Buenos días, señor presidente.

La verdad es que me sorprende que teniendo usted 180 asesores no le pasen bien la información. Hablando de fracaso escolar, la legislatura del Partido Popular hemos pasado del 26,32% al 19,8. (Aplaudiments) Eso es gestionar. Que le pasen bien la información, señor Puig.

Pero les he dicho en alguna ocasión, y quiero recordarles, una frase que les define muy bien, porque ustedes hacen buena – insisto – esa frase de Voltaire que dice: «Proclamo en voz alta la libertad de pensamiento, pero muera todo aquel que no piense como yo.» (Veus i aplaudiments) Y precisamente por eso, porque no piensan como ustedes, a este Consell no le gusta la educación concertada –ya lo decía mi síndica–, porque tienen un ideario propio. Y esas ideas están muy lejos de la mediocridad y del catalanismo que ustedes están intentando imponer en la escuela pública. Y a este Consell no le gustan los centros religiosos porque el anticatólicismo está en el ADN de este gobierno radical de izquierdas. (Aplaudiments) Y por eso más del 90% de las aulas que suprime son religiosas.

Y le pregunto, presidente, ¿va a cumplir con el artículo 27 de la Constitución, garantizará la libertad de enseñanza? ¿Podrán las familias escoger la opción lingüística y religiosa que deseen para sus hijos o nos van a imponer un modelo único y sectario tan propio de este gobierno a la valenciana? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Vicepresidenta del Consell, té vosté la paraula.

La senyora consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.

Bon dia.

Senyores, miren, no només anem a complir la Constitució, cosa que vostés no feien en molts drets que n'hi han en la Constitució, també en el Codi penal.

Perquè miren el que feen vostés en l'escola privada concertada. Denuncia de fiscalia, de gener de l'any passat: «De la denuncia se derivaba la existencia de una pluralidad de colegios concertados que cobraban horas y dinero por encima de los conciertos pactados.» (Veus) «De las diligencias practicadas, (aplaudiments) en concreto, del informe pericial inicial de la intervención de la Generalitat valenciana se ha constatado la existencia de pagos excesivos de horas por parte de la conselleria de educación a determinados colegios concertados que no se encuentran recogidos en los conciertos educativos (veus) –o siga, fuera de la llei–, y se ha acreditado que la (*inintel·ligible*)... llevada a cabo por los denominados liberados de la patronal, son trabajos realizados por dos patronales y trabajos como contable, abogado, administrativa, en definitiva, trabajos que nada tienen que ver con la docencia.»

Açò és el que s'ha acabat ara. I açò és el que a vostés els molesta (veus i aplaudiments), que ara n'hi ha un Consell que compleix la llei, també el Codi penal. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies, vicepresidenta.

María José Català, il·lustre diputada, té... Demanaria una miqueta de silenci per a poder escoltar la pregunta de la il·lustre diputada. Té vosté la paraula.

La senyora Catalá Verdet:

Moltes gràcies, senyor president.

Mire, senyor president, li vaig a dir una cosa. Felipe González va posar en marxa els concerts educatius a Espanya i Felipe González va dir una frase que jo crec que hui és necessari que li recordem: «Es aconsejable pedir perdón y rectificar cuando se mete la pata.»

Senyor Puig, vosté ha parlat de les últimes tres setmanes. Les últimes tres setmanes, el seu Consell ha dit que la concertada són demagogs, que diuen barbaritats, que no saben el que diuen, que incomplixen la llei. I ara, ara, vostés estan dient que són delinqüents. (Veus i protestes) Mire, fem una cosa, fem una cosa, senyor president.

El senyor president:

Senyores, un poquet de silenci, un poquet de silenci i respecte a l'oradora. Tindrem en compte en el... Demane silenci, per tot l'hemicicle, en estos momentos per l'oradora que està en l'ús de la paraula. Pot continuar vosté.

La senyora Catalá Verdet:

Gràcies, senyor president.

Mire, n'hi han moltes coses que vostés tenen a dir. Si no ho diuen i no rectifiquen estes paraules, pensarem no només que insulten sinó que mentixen i –el més greu de tot– que vostés incomplixen la llei. Mentixen perquè n'hi han centres concertats que sí tenen alumnes per a poder tindre les unitats que vostés els han llevat. Insulten perquè no paren d'assenyalar la concertada. I per a *denostar* la concertada..., no fa falta *denostar*-la per a ficar en valor la pública.

I a més, els vaig a dir una cosa. No només vostés incomplixen la Constitució espanyola, com ha dit la meua companya, l'article 27 de la Constitució espanyola, l'article 109 de la Llei orgànica de millora de la qualitat de l'ensenyament, la doctrina del Tribunal Suprem, de l'any 1985, a Catalunya, que els dia a vostés, a la gent que també governava i feia com vostés, que tenien de respectar la concertada, i també el Tribunal Europeu de Drets Humans...

El senyor president:

Senyoria...

La senyora Catalá Verdet:

¿Van vostés a complir totes les lleis, Tribunal Suprem, tribunal europeu, Constitució espanyola i Llei orgànica d'educació, senyor president? (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Honorable conseller, senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

M'estranya que havent estudiant dret no tinga clar qui és el que està dient estes coses. És la fiscalia, no som nosaltres. Per tant, queda molt clar (aplaudiments) qui està atacant.

Mire, vostés parlen un dia rere un altre dient: «atac, atac, atac...» ¿Quin atac és baixar les ràtios també a la concertada, que els xiquets de la concertada vagen i tinguen menys alumnes per classe perquè es puga tractar de forma individualitzada? ¿Què feia vosté quan n'hi havien 28 xiquets en classes que tenien com a màxim autoritzat per a 14? ¿Què feia? ¿Es preocupava pels xiquets, es preocupava per la qualitat educativa dels xiquets? (Aplaudiments) ¡No senyora, no senyora! I això ho permetia. Sí, si, ja li passaré les dades.

I no només això, sinó que hem assegurat la gratuïtat d'un servei públic prestat per les escoles concertades, cosa que vostés no asseguraven. I, per tant, estem mirant per les famílies, estem mirant pels xiquets, per la qualitat educativa (veus) i no estem mirant pel negoci d'uns poquets. Per tant, la llibertat...

El senyor president:

Demane silenci per a poder escoltar l'orador, en este cas, el conseller, que està contestant a una pregunta formulada pel Grup Popular.

Continue vosté, senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Per tant, vostés parlen molt de llibertat, quan abans impeiden la llibertat fent que foren els centres els que triaren les famílies. Ara són les famílies les que trien els centres, (veus i aplaudiments) perquè s'han acabat els privilegis, s'han acabat els privilegis. Tots els centres, tots els centres tindran les mateixes puntuacions i no podran dir a qui volen tindre a la seu escola, perquè l'escola la trien les famílies.

I ja acabe, senyora..., ¿a qui defensen vostés? ¿Defensen els xiquets que amuntonaven en classes? ¿Defensen el professorat, que no feien res quan el tiraven al carrer? ¿Defensen les famílies, que no dien res quan estaven pagant per un servei públic? Doncs està clar que no estaven precisament darrere de les famílies ni al costat dels xiquets, estaven darrere d'un negoci que nosaltres (protests) hem dit, «s'ha acabat», el que s'ha de fer és igualtat d'oportunitats, igualtat d'oportunitats, llibertat per a triar i una educació transformadora. I que no done lliçons, que no done lliçons sobre (veus) les..., de cadascú...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

...perquè igual algun dia parlarem d'on venim i quines famílies tenim cadascú i com respectem la llibertat religiosa també este govern.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president:

Senyories, ha estat interromput per una part de la bancada d'este hemicicle i ha tingut el... (Veus) I la diputada Catalá ha sigut interrompuda i ha tingut més temps. Per tant, valorem les coses, sigam equitatus. (Veus)

Senyories, anem a continuar la sessió de control, amb la pregunta que formula el Grup Compromís. Donem la paraula al síndic del Grup Compromís, Fran Ferri.

Quan vosté vuliga.